

NIEUWSBRIEF

Anja Nijhuis | Mercy Ships | 2e reis | zomer 2025

Mercy Ships

Visie:

Mercy Ships zet ziekenhuisschepen in om levens te veranderen en landen te dienen.

Missie:

We streven ernaar het voorbeeld van Jezus te volgen, en hoop en genezing te brengen naar de vergeten armen.

...omdat ieder mens kostbaar is

Mercy Ships is een christelijke organisatie die vanaf een hospitaalschip hoop en genezing brengt aan de allerarmste mensen in de wereld. Vanaf 2021 doet zij dat met twee schepen, de Africa Mercy en de Global Mercy. Omdat 80% van de wereldbevolking binnen 150 kilometer van een haven woont is met een schip het grootste deel van de mensen bereikbaar. De schepen liggen ongeveer 10 maanden in een haven en verlenen in die periode hulp aan hen die geen toegang hebben tot reguliere gezondheidszorg.

Zie ook www.mercyships.nl.

Lieve volgers,

Hierbij mijn tweede nieuwsbrief. Over mijn belevenissen de eerste week. Een beetje een langere, want alles is nieuw en er viel in deze eerste week veel te beleven. Veel leesplezier.

Groet Anja

Mijn reis naar de Global

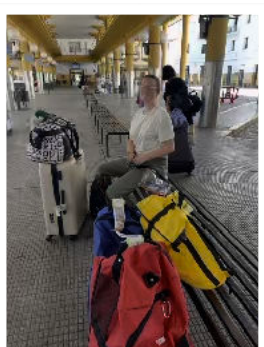
Vrijdag 25 juli was het dan zover. 's

Morgens om half zeven zaten Arjan en ik in de auto op weg naar Schiphol. Deze keer moesten we naar 1A. Daar was op dat moment alleen 'mijn' vliegtuigmaatschappij aan het inchecken. Dus lekker rustig nog. Mijn reismaatje Elize Mak had minder geluk. Iets later gearriveerd, en dus een langere rij. Maar ondanks dat nog steeds op tijd door de security. Afscheid nemen van mijn lieve Arjan, dat was toch wel even moeilijk. Hoe lang drie maanden is dringt dan nog niet zo tot ons beiden door. Maar goed, gauw door dan maar.

Ons vliegtuig naar Barcelona vertrekt een uur te laat. Dus van de overstaptijd daar blijft weinig open. Meteen maar door naar het volgende vliegtijd. Die was mooi op tijd en vloog kennelijk ook sneller dan gepland, dus 20 minuten eerder in Sevilla.

Honger, dus vanuit de gate eerst even eten. Koffers zullen toch wel even op zich laten wachten, dachten Elize en ik. Niet dus. Komen we beneden bij de bagageband, iedereen al weg, band staat stil, met daarop alleen nog onze drie koffers/tassen.

In Sevilla gaan we vervolgens eerst met de stadsbus naar het busstations voor lange afstanden, de coaches van Comes. Bij 37 graden zitten we een uur en

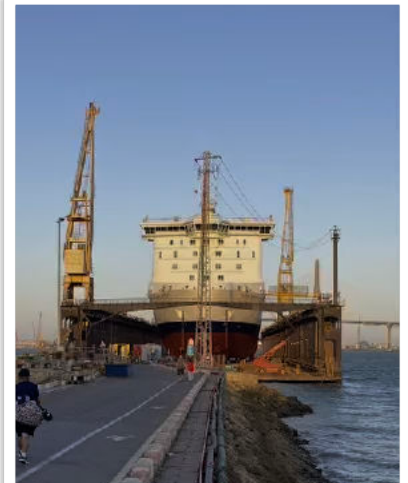
Financieel support

Mercy Ships is een CBF erkend goed doel en heeft een ANBI status. Uw steun is daarmee aftrekbaar van de belasting (giften).

Je gift is welkom op:
IBAN: NL 75 ABNA 0411 46 7778
Mercy Ships Holland, o.v.v.
#7236 - Anja Nijhuis.

driekwartier te wachten op onze bus naar Cádiz.

In Cádiz is het busstation gelukkig bijna tegenover de scheepswerf waar de Global Mercy in droogdok ligt. We zijn er bijna! En het is inmiddels al negen uur 's avonds.

We worden op gewacht door vier sterke mannen van boord. Zij nemen onze koffers/tassen voor hun rekening om ons door de security en aan boord te brengen. We zijn er! Na de 'embarking' ben ik om 22.00 uur op mijn kamer. Het voelt weer heel speciaal om aan boord te zijn.

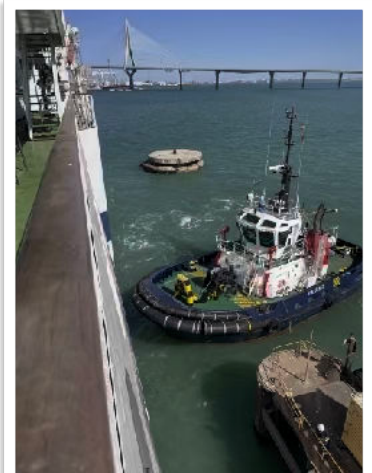
Eerste week aan boord

Zaterdag en zondag hoef ik nog niet te werken. Zaterdag verken ik zelf het schip alvast. Zondag krijg ik, met nog een aantal andere nieuwe crewmembers een rondleiding over het schip. Blijkt dat ik toch nog niet overal was geweest. Leuk om weer een keer op de brug te staan en uitleg te krijgen van de kapitein zelf.

Zaterdag was overigens een bijzondere dag. De Global ging weer het water in. Het dok zakt daarbij langzaam in het water van de zee, totdat het schip weer volledig drijft. Daarna is het met vier sleepboten naar de kade vlak daarnaast geduwd en getrokken.

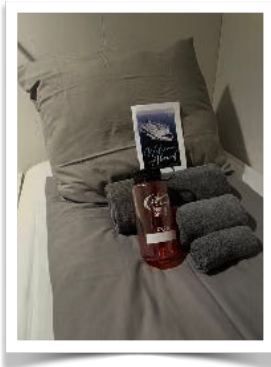
Zondagavond ben ik met een bus voor crewmembers naar een Internationale kerk geweest in Sta Maria, aan de andere kant van de baai. De dienst stond in het teken van afscheid nemen van de Global Mercy-mensen. Buiten op het grasveld tussen de bebouwing. Bijzonder om mee te maken.

Maandag was dan mijn eerste werkdag. Ontbijt tussen 6 en half 8. Start van de dag om 8 in het Café (aan boord wel te verstaan). We zijn nog met een klein clubje, vier mensen. Derek neemt mij mee om kennis te maken met de routines van de verschillende werkzaamheden en waar ik al onze linnen-closets kan vinden. Ook krijg ik

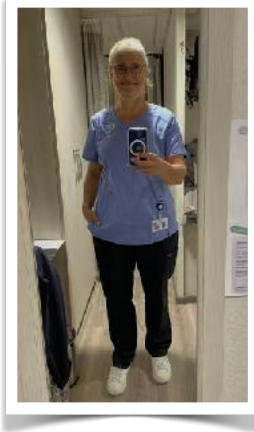
mijn werkuniform.

Omdat het de laatste week is in Cádiz verwachten we nog veel nieuwe mensen en veel mensen die terugkomen van hun vakantie. Dat betekent dat wij veel cabins schoonmaken en arrival-gereed. Dat wil zeggen dat het bed is opgemaakt en er handdoeken en een waterfles klaar liggen. Zodat het er welkom uit ziet.

Dinsdag loop ik twee rondleidingen mee, om ervaring op te doen, zodat ik het straks in Sierra Leone zelf kan.

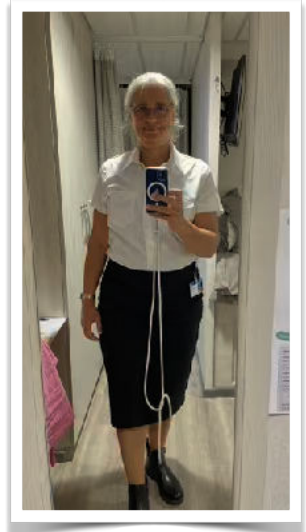
Woensdagmiddag heb ik, met alle andere nieuwelingen, de NCO (new crew orientation). Daarbij krijgen we informatie vanuit de verschillende departments, over veiligheid, chaplaincy, HR, child safety, en van de crew nurse.

Een normale werkdag ziet er ongeveer zo uit. We starten 's morgens in het Café met een devotion (korte overdenking en gebed). Dan nemen we door wat we gaan doen vandaag. Om 10.00 uur hebben we een koffiebreek en om 12.00 uur lunch. Meestal starten we dan om 13.00 uur opnieuw samen om het middagprogramma door te nemen. Koffiebreek om 15.00 uur. Om 17.00 uur is het de bedoeling dat we afronden. Dan heb ik ongeveer 12.000 stappen gezet en 27 trappen gelopen (zegt mijn telefoon).

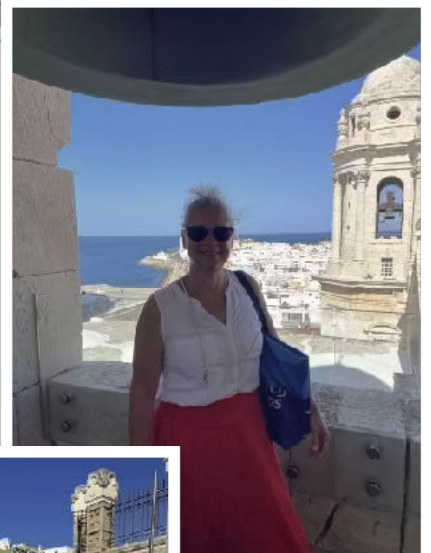
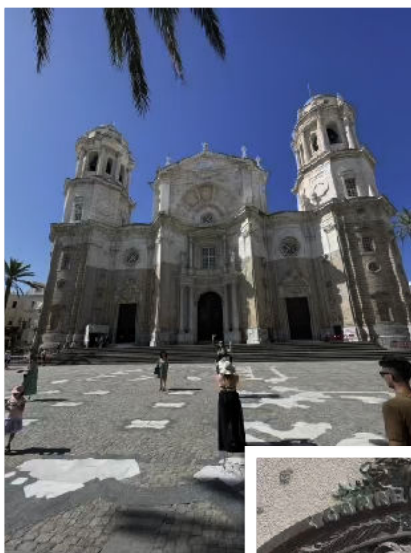
Maar erg veel normale dagen heb ik deze week niet gehad. Want donderdag werd het hele watersysteem gespoeld met desinfectiemiddel. Dus geen water

uit de kranen om te gebruiken. Wel moesten wij van hospitality meelopen met de testers om alle cabinedeuren te openen. Want 's morgens testen of het middel overall is aangekomen en uit de kranen komt. 's Middags nog een keer om te zien of er nu weer normaal drinkbaar water uit de kranen komt. Dat lukte niet echt. Dus begin van de avond nog een keer. Om 19.00 uur dacht men klaar te zijn. Toen kwam iemand melden dat in zijn cabine de douchekraan nog aan stond. Pff. Nog een keer veel cabines langs, waar nog geen crew verblijft, om te controleren of alle douches wel uit waren. Goed dat we dat deden, want ik vond er nog vijf waar het water vrolijk in het putje bleek te lopen. Om half 8 kon ik eindelijk mijn eten opwarmen en opeten.

Vrijdag had een deel van de crew een bijzonder uitstapje naar de Immigratiedienst van Spanje. Omdat we zondag vertrekken moeten veel crewmembers een stempel krijgen in hun paspoorten. Ook de Europeanen, was de melding. Dus wij in de bus. Komen we daar. Blijkt dat Europeanen toch niet uitgestempeld hoefden worden. Dus konden we zo weer terug.

Zaterdag is deze week mijn vrije dag. En omdat we zondag daadwerkelijk gaan varen, is dit meteen de laatste mogelijkheid om nog wat van Cádiz te zien. Na een wat later ontbijt ga ik om kwart voor 11 op pad. Het is al behoorlijk warm, maar ja, het is zuid-Spanje in de zomer. Dus wat wil je. Gelukkig ligt de haven vlak naast het echte, oude, centrum van Cádiz. Ik ben op zoek gegaan naar de mooie oude historische gebouwen en verder naar een winkel voor wat laatste spullen voor aan boord. Met wat foto's een impressie.

Vanavond heb ik nog een spelletje gespeeld met twee mensen uit Noorwegen en iemand uit Nederland. En nu de nieuwsbrief afgemaakt om jullie te laten zien wat ik deze eerste week heb meegemaakt. Morgen gaan we varen!!! Maar daarover meer in mijn volgende nieuwsbrief. Ik hoop dat jullie genoten hebben van mijn verslag. Tot de volgende!